

Nawrócenie, powołanie

We wszystkich trzech dzisiejszych czytaniach brzmi wezwanie do nawrócenia. Jonasz jest posłany do rozległego miasta Niniwy, aby mieszkańcy się nawrócili. Oni ogłosili post i miasto zostało ocalone. W Paweł zaprasza Koryntian, aby uwolnili się od wszelkiego przywiązania bo: „Mówi wam, bracia, czas jest krótki. Przemija, bowiem nasta tego świata”. W Ewangelii W. Marka słyszeliśmy Jezusa głoszącego: „Czas się wypełni i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Czas, który mamy do dyspozycji jest krótki. Niezależnie od tego, czy człowiek jest dzieckiem, czy dorosłym, czy już w podeszłym wieku, nikt nie wie jak długo będzie żył. A nawet gdyby żył wiele lat, kiedy w starości będzie patrzył wstecz na swoje życie odniesie wrażenie, że wszystko tak szybko minęło. Na czym ma polegać to nawrócenie? Jezus wyraża to krótko. Mówi: „Wierzcie w Ewangelię”. Istotnym przesłaniem Ewangelii jest miłość do Boga, do ludzi i do siebie nawzajem. Aby być zdolnymi do miłowania musimy być ludźmi wolni od wszelkiego przywiązania: do osób, do dóbr materialnych i do przyjemności tego świata. W nas powinno nastąpić nawrócenie od przywiązania do wolności, od egoizmu do miłości.

To pierwsze, co Ewangelia dzisiejsza nam podkreśla. To drugie, to powołanie apostołów. Czym jest Boże powołanie? Co to znaczy, że Bóg kogoś powołuje? Kim są ci, którzy odpowiadają na Boże powołanie? Bóg jest miłością, żyje miłością, stale podarowuje Siebie i wszystko to, co stworzy. Jego Miłość ma różne odcienie. Zobaczmy, jakie one są. Bóg miłuje nas miłością zarówno ojcowską jak i matczyną. Pięknie pokazał to rzeczywistość słynny malarz Rembrandt malując ojca syna marnotrawnego, symbol Boga miłosiernego, który obejmuje swojego syna jedną ręką miłującą i jedną pięścią. Bóg jest jednocześnie ojcem i matką, Bóg podaruje nam życie, piękny świat, który nas otacza, rodzinę lub wspólnotę, w której żyjemy, Kościół, ojczyznę.

Bóg miłuje nas wszystkich równie miłością braterską. W Jezusie Bóg stał się naszym bratem, uczestniczył w pełni w naszym ludzkim życiu, doświadczył gośd, zimna, trudów pracy, niewierności przyjaciół i nienawiści wrogów, młko aż do oddania życia za nas. Niektórych Bóg miłuje dodatkowo miłością obłubieczą. To przypadek apostołów. Powołanie apostołów to nie tylko powołanie do współpracy z Nim. Do tego jesteście powołani wszyscy. Powołanie apostołów, to przede wszystkim powołanie, aby należeć do Chrystusa. Dlatego ci, którzy odpowiadają na takie powołanie zostawiają ojca i matkę, pracę i karierę, jak widać u Szymona, Andrzeja, Jana i Jakuba i idą za Chrystusem, jak oblubienica za oblubieńcem, aby tworzyć z Nim tę szczególną rodzinę, która ma na imię Kościół. Na tym polega właściwie powołanie kapłanów, zakonników i zakonnic.

Równie w Dziele Maryi, wszyscy jesteście miłani przez Boga miłością ojcowską, matczyną i braterską. Wszyscy mamy starą się być wobec innych wyrazem takiej samej miłości. Może są równie wśród nas tacy, których Bóg chce ukochać miłością obłubieczą i powołać do pójścia za Nim na całego, jak współczesnych apostołów. Tacy są na przykład, fokolarini i fokolarini^[1]. Takie osoby Bóg powołuje nie tylko, do jakiejś służby w Kościele, chociaż konkretna służba należy też do ich zadań, lecz przede wszystkim do pójścia za Chrystusem, do życia z Chrystusem. Te osoby nie należą do siebie, lecz do Chrystusa. Fokolarini

konkretnie zostawili swoje rodziny, czasem też ojczyznę, zrezygnowali z małżeństwa, często i z robienia kariery zawodowej, aby budować w jedności z Chrystusem tę rodzinę, która ma na imię Kościół. Żyj w środku świata, aby być w nim zaczął Bożego życia, tego życia, które ma jako fundament Nowe Przykazanie Pana Jezusa, miłość wzajemną.

Módlmy się, aby takich powołań było więcej. One stanowią prawdziwy zaczątek jedności w Dziale, w Kościele i w świecie. Wszyscy widzimy jak jedność dzisiaj jest tak bardzo potrzebna: w rodzinach, w miejscach pracy, w parlamencie i w całej społeczności. Uczmy nasze siły, wspierajmy się wzajemnie życiem i modlitwą, abyśmy mogli dawać nasz wspólny mózg mały, ale bardzo ważny wkład, aby świat wokół nas stawał się lepszym.

ks. Roberto

[\[1\]](#) Fokolarine i fokolarini, to członkowie żeńskie lub męskie wspólnot życia konsekrowanego Ruchu Fokolari